

Ministerul Finanțelor Publice

**Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
Județului Dolj**

Str. Mitropolit Firmilian nr. 2, Craiova,
jud. Dolj
Tel : 0251 410718, 0251 410683,
Fax : 0251 525925
e-mail : Date.Craiova.DJ@mfinante.ro

DECIZIA NR...../.....2010,

privind solutionarea contestației formulată de **SC X SRL** impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.Y in baza Raportului de inspectie fiscala nr.Y intocmite de organele de control din cadrul D.G.F.P.Dolj – Serviciul Inspectie Fiscala Persoane Juridice 5

SC X SRL cu sediul in X, str. X, inregistrata la ORC sub nr. Y, avand CUI Y, cu atribut RO, contesta suma de Y lei, reprezentand TVA stabilita suplimentar, impozit pe profit stabilit suplimentar si majorari de intarziere aferente TVA si impozitului pe profit, suma stabilita de organele de control ale D.G.F.P.Dolj – prin Decizia de impunere Y, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr.Y (actele administrative fiscale au fost luate la cunostinta de petenta in data de 02.04.2010 conform confirmarii de primire nr.Y).

Contestatia fiind depusa si inregistrata la D.G.F.P.Dolj sub nr.Y indeplineste conditiile de procedura prevazute de art.207 alin.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Prin Decizia de impunere nr.Y s-au stabilit in sarcina petentei obligatii fiscale suplimentare in suma totala de Y lei, din care petenta contesta suma de Y lei reprezentand:

- impozit pe profit stabilit suplimentar	Y lei
- majorari de intarziere impozit pe profit	Y lei
- TVA stabilita suplimentar de plata	Y lei
- majorari de intarziere TVA	Y lei
Total	Y lei

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestației.

I. In sustinerea cauzei, contestatoarea invoca urmatoarele argumente:

1. Referitor la impozitul pe profit:

a) petenta sustine faptul ca facturile Y nu se puteau inregistra in contabilitate, deoarece nu au fost emise si fac parte din carnetul de facturi cu seria DJ VEC si plaja de numere Y, carnet ce a fost declarat pierdut conform anunturilor publicitare din „Gazeta de Sud” in datele de Y. Ca atare, facturile mentionate mai sus nu puteau genera venituri, in sustinere petenta motivand si cu Declaratia 394 pe anul 2007, contestand impozit pe profit in suma de Y lei si majorarile de intarziere aferente.

b) in ceea ce priveste suma de Y lei considerata de organele de control ca fiind cheltuiala nedeductibila reprezentand combustibil fara ca petenta sa detina spatii de depozitare, acestea aduce urmatoarele argumente: 1) conducerea societatii a considerat ca, costurile de amenajare si autorizare a spatiilor de depozitare pentru carburanti sunt deosebit de mari fata de veniturile estimate; 2) fluxul financiar al societatii nu permite crearea de stocuri si nici nu exista o justificare economica fata de volumul de activitate al societatii; 3) aprovizionarea cu carburanti s-a facut in raport de capacitatea rezervoarelor parcului auto, in functie de volumul de lucrari estimate si de productia frecvent ocazionala; 4) activitatea, in mare parte sezoniera nu justifica, costurile de stocare si depozitare; 5) initial, administratorul societatii nu a prezentat organului de control documentele privind consumul de carburanti, considerand ca acestea sunt documente tehnice si nu pot face obiectul unui control fiscal, iar ulterior, in data de Y a depus la Directia de control fiscal fisele de confirmare a activitatii utilajului, bonurile de consum, normativele de consum pentru utilaje si mijloace de transport; drept urmare, petenta contesta suma de Y lei reprezentand cheltuieli nedeductibile privind carburantii, suma de Y lei considerate de organele fiscale ca fiind impozit pe profit stabilit suplimentar si majorarile de intarziere aferente.

c) petenta sustine faptul ca, in mod eronat organele de control au considerat ca suma de Y lei este venit neinregistrat si nedeclarat in luna septembrie 2007, motivand ca de fapt, aceasta suma este venit inregistrat si declarat in luna iulie 2007 aferent facturii DJ VEC nr.Y, contestand impozit pe profit in suma de Y lei si majorarile de intarziere aferente.

d) petenta sustine faptul ca, suma Y lei reprezentand chirie pentru exploatarea terenului in vederea extragerii si comercializarii de balast, a fost efectuata in vederea obtinerii de venituri; petenta mentioneaza ca in activitatea de exploatare a nisipurilor si pietrisurilor exista perioade in care nu se pot obtine venituri, dar se efectueaza activitati premergatoare si in aceste perioade nu se pot rezilia sau suspenda contractele de inchiriere a terenurilor.

De asemenea, petenta contesta cheltuieli nedeductibile in suma de Y lei, considerand ca aceasta suma reprezinta comisioane bancare, iar „societatea a inregistrat si venituri financiare care nu au fost inregistrate in balanta contabila, insa au fost inregistrate in REF, urmand a se efectua corectarea erorilor contabile

conform prevederilor legale”.

2. Referitor la TVA stabilita suplimentar in suma de Y lei si majorari de intarziere TVA in suma de Y lei, petenta aduce urmatoarele argumente:

Suma de Y lei considerata de organele fiscale ca TVA nedeductibila, are la baza bonuri fiscale de aprovizionare combustibili.

- pentru inregistrarea in contul 6022 a sumei de Y lei in luna iulie 2007 si Y lei in luna octombrie 2007 exista documente de aprovizionare care au fost puse la dispozitia organelor de control si mentionate in documentele de inspectie fiscala.

- petenta contesta TVA stabilita suplimentar in suma de Y lei aferenta combustibilului aprovizionat, aducand aceleasi argumente ca si la impozitul pe profit de la pct.1 lit.b) din prezenta.

- petenta contesta TVA stabilita suplimentar in suma de Y lei aferenta facturilor Y, prezentand aceleasi argumente ca si la impozitul pe profit de la pct.1 lit.a) din prezenta.

- petenta contesta TVA stabilita suplimentar in suma de Y lei aferenta facturii seria DJ VEC nr.Y, prezentand aceleasi argumente ca si la impozitul pe profit de la pct.1 lit.c) din prezenta.

- petenta contesta suma de Y lei reprezentand TVA stabilita suplimentar, argumentand ca suma de Y lei se afla in componenta soldului creditor al contului Yinca din trimestrul IV 2007 (soldul creditor al contului 4423 la Y este de Y lei), fapt ce se refera in decontul de TVA aferent trim. IV 2007 depus si inregistrat la AFP Calafat sub nr. Y; petenta precizeaza ca in data de Y, societatea a achitat suma de Y lei ca plata partiala a TVA aferent trimestrului IV 2007, achitare ce se reflecta in extrasul de cont emis de BRD GSG Calafat pe perioada Y; in toate deconturile de TVA depuse incepand cu trimestrul IV 2007 si pana in prezent la AFP Calafat societatea nu a in scris si nu a solicitat TVA de recuperat asa cum se specifica in Decizia de impunere.

Petenta considera ca „prezenta contestatie indeplineste toate conditiile de forma si fond impuse de Codul de Procedura Fiscala, va rugam sa o analizati si sa dispuneti aprobarea asa cum este formulata”.

II. Prin Raportul de inspectie fiscala nr.Y si Decizia de impunere nr.Y incheiate de organele de control, din cadrul D.G.F.P. Dolj – Serviciul de Inspectie Fiscala Persoane Juridice 5, s-au constatat obligatii fiscale suplimentare in suma Y lei, din care petenta contesta suma de Y lei, reprezentand:

- impozit pe profit stabilit suplimentar	Y lei
- majorari de intarziere impozit pe profit	Y lei
- TVA stabilita suplimentar de plata	Y lei
- majorari de intarziere TVA	Y lei
Total	Y lei

Perioada de verificare a cuprins intervalul Y.

In urma analizarii documentelor prezentate de SC X, organele de inspectie fiscala

au constatat urmatoarele:

1. Referitor la impozitul pe profit

a) Organele de inspectie fiscala au constatat ca factura de vanzare nr. Y nu sunt inregistrate in evidenta contabila. Aceste facturi nu au fost gasite de catre organele de inspectie fiscala in documentele contabile puse la dispozitie de catre societate si nici nu au fost declarate utilizate, pierdute sau anulate de catre administratorul societatii in anuntul prezentat de petenta. Organele de control au estimate valorile facturilor constatate lipsa. Suma de Y lei reprezinta venit impozabil estimat neinregistrat in evidenta contabila si nedeclarat organelor fiscale teritoriale, rezultand un impozit pe profit stabilit suplimentar in suma de Y lei si TVA colectata estimata in suma de Y.

b) In luna iunie 2007, societatea a inregistrat in contul 6022 „cheltuieli privind carburanti-lubrefianti” suma de Y lei, cu TVA in suma de Y lei, reprezentand c/v a Y litri motorina, iar in luna octombrie 2007 a inregistrat suma de Y lei, cu TVA in suma de Y lei, reprezentand c/v a Y litri combustibil, pe baza de bonuri fiscale. In timpul inspectiei fiscale nu au fost puse la dispozitia organelor de control documente justificative, respectiv foi de parcurs, ordine de deplasare, delegatii sau alte documente justificative, din care sa rezulte ca acest carburant a fost folosit in scopul realizarii de venituri. Organul fiscal precizeaza ca petenta a achizitionat o cantitate foarte mare de combustibil, fara ca aceasta sa detina spatii de depozitare. Suma de Y lei nu este cheltuiala deductibila, rezultand un impozit pe profit suplimentar in suma de Y lei si TVA fara drept de deducere in suma de Y lei.

c) In luna septembrie 2007, organul de control a constatat venituri neinregistrate in contabilitate si nedeclarate in suma de Y lei, rezultand un impozit pe profit suplimentar in suma de Y lei si TVA colectata stabilita suplimentar in suma de Y lei.

d) In anul 2008, societatea a inregistrat pierdere contabila in suma de Y lei, inregistrand in evidenta contabila cheltuieli cu taxa de exploatare in suma de Y lei si cheltuieli bancare in suma de 107 lei, in conditiile in care nu a inregistrat nici un venit impozabil. Organul de control a constatat ca suma de Y lei nu este cheltuiala deductibila, astfel ca in anul 2008 societatea nu mai prezinta pierdere fiscala de recuperat in anii urmatiori.

e) In luna martie 2007, societatea a inregistrat TVA nedeductibil in suma de Y lei, fara a putea justifica pe baza de documente justificative aceasta inregistrare contabila: 4426=401, in suma de Y lei.

f) In luna decembrie 2007 petenta a inregistrat in contul 701 „venituri din vanzarea produselor finite”, suma de Y lei, fara sa inregistreze TVA colectata in suma de Y lei, aferenta acestor venituri. Organele de control au constatat ca suma de Y lei reprezinta TVA colectata stabilita suplimentar.

g) La data de 30.06.2009, societatea inregistra conform balantei de verificare TVA de plata in suma de Y lei, iar in fisa sintetica totala editata la data de Y, societatea figureaza cu TVA de recuperate in suma de Y lei, reprezentand suprasolvire a TVA de plata. Astfel, organele de control au procedat la intocmirea deciziei de impunere

pentru suma de Y lei, reprezentand TVA de plata inregistrat in evidenta contabila si nedecarat la organele fiscale teritoriale, petenta neavand obligatia inregistrarii in contabilitate a acestei sume.

Temei de drept: art. 21, alin.1, art.19 alin.1 lit.i, art.21 alin.4 lit.f, art.145 alin.3 lit.a, art.145 alin.2 lit.a), art.126 alin.1 lit.a din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

III. Luand in considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este aceea de a stabili daca suma de Y lei, reprezentand debit suplimentar si accesorii aferente, a fost calculata in mod legal de catre organele de control.

Urmare inspectiei fiscale efectuate la X, organele de control au intocmit Raportul de inspectie fiscala inregistrat sub nr.Y.

In baza constatarilor din raport s-a emis Decizia de impunere nr.Y, decizie prin care s-au stabilit in sarcina petentei obligatii fiscale suplimentare in suma totala de Y lei, din care face parte si suma contestata de Y lei reprezentand:

- impozit pe profit stabilit suplimentar	Y lei
- majorari de intarziere impozit pe profit	Y lei
- TVA stabilita suplimentar de plata	Y lei
- majorari de intarziere TVA	Y lei
Total	Y lei

Perioada de verificare a cuprins intervalul Y.

1. Referitor la impozitul pe profit, perioada de verificare a cuprins intervalul Y si a fost determinat de urmatoarele aspecte:

a) In fapt, organele de inspectie fiscala au constatat in anul 2007 faptul ca factura de vanzare nr.Y nu sunt inregistrate in evidenta contabila, estimand valoarea facturilor constatate lipsa, conform art.66 alin.1 si art.81 alin.4 din OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, stabilind o baza de impunere in suma de Y lei si un impozit pe profit suplimentar in suma de Y lei., petenta incalcand prevederile art.19 alin.1 din Legea 571/2003 privind Codu fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept, art.6 din Legea 82/1991, republicata, art.19 alin (1) din Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare; art.66, art.81 din OG nr. 92/2003, republicata, art.65.1, art.65.2 din HG 1050/2004 privind Normele de aplicare a OG nr.92/2003, republicata, precizeaza:
„ ART. 6

(1) Orice operatiune economico-financiara efectuata se consemneaza in momentul efectuării ei intr-un document care sta la baza inregistrărilor in contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

ART. 19 din Legea nr.571/2003

„Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare”.

ART. 81

„Depunerea declarațiilor fiscale:

4) În cazul contribuabililor care au obligația declarării bunurilor sau veniturilor impozabile, stabilirea din oficiu a obligației fiscale se face prin estimarea bazei de impunere, potrivit art. 66”.

ART. 66 din OG 92/2003, republicata:

„Estimarea bazei de impunere

(1) Dacă organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere, acesta trebuie să o estimeze. În acest caz trebuie avute în vedere toate datele și documentele care au relevanță pentru estimare. Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

(2) În situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să estimeze baza de impunere, acestea vor avea în vedere prețul de piață al tranzacției sau bunului impozabil, astfel cum este definit de Codul fiscal”.

ART. 65 din HG 1050/2004 privind Normele metodologice de aplicare a OG 92/2003, republicata:

„65.1. Estimarea bazelor de impunere va avea loc în situații cum sunt:

- a) contribuabilul nu depune declarații fiscale sau cele prezentate nu permit stabilirea corectă a bazei de impunere;
- d) când au dispărut evidențele contabile și fiscale sau actele justificative privind operațiunile producătoare de venituri și contribuabilul nu și-a îndeplinit obligația de refacere a acestora”.

Organul de soluționare a contestațiilor a reținut faptul că, în anul 2007 petenta nu a înregistrat în evidența contabilă factura de vânzare nr.Y, fiind încălcate prevederile art.6 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, art.19, alin.(1), din Legea 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Organul de soluționare a contestațiilor a reținut faptul că, pentru anul 2007, organul de inspecție fiscală a stabilit prin estimare venituri aferente actelor justificative privind operațiunile producătoare de venituri, respectiv venituri aferente celor două facturi fiscale lipsă, în condițiile în care petenta nu și-a îndeplinit obligația de refacere a acestora, conform prevederilor art.65.1, art.65.2 din HG 1050/2004, art.66 din OG 92/2003, republicată, astfel:

Organele de inspectie fiscala au calculat media valorilor fara TVA, inscrise in facturile Y, astfel, pentru factura lipsa nr.Ylei.

De asemenea, s-a mai retinut faptul ca, pentru factura lipsa nr.Y organele de inspectie fiscala au calculat media valorilor fara TVA, inscrise in facturile Y fiind declarate ca fiind anulate), Y.

Organul de control a stabilit suma de Y, ca fiind venituri impozabile estimate, neinregistrate si nedeclareate de societate, rezultand un impozit pe profit stabilit suplimentar in suma de Y lei.

Argumentul invocat de contestatoare, potrivit caruia „facturile Y nu se puteau inregistra in contabilitate, deoarece nu au fost emise si fac parte din carnetul de facturi cu seria DJ VEC si plaja de numere Y, carnet ce a fost declarat pierdut conform anunturilor publicitare din „Gazeta de Sud” in datele de Y. Ca atare, facturile mentionate mai sus nu puteau genera venituri”, nu este relevant, astfel ca nu poate fi retinut in sustinerea cauzei, intrucat organul de inspectie fiscala a stabilit prin estimare venituri aferente celor doua facturi fiscale lipsa, in conditiile in care petenta nu si-a indeplinit obligatia de refacere a acestora, conform prevederilor art. 65.1, art.65.2 din HG 1050/2004, art.66 din OG 92/2003, republicata, fiind incalcate de catre societate prevederile art.6 din Legea contabilitatii 82/1991, republicata, art.19 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Astfel, organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca organul de control a stabilit in mod legal diferenta pe impozit pe venit in suma totala de Y lei stabilita in sarcina SC X SRL prin Decizia de impunere nr.Y, urmand sa propuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.

b) In fapt, in luna iunie 2007, societatea a inregistrat in contul 6022 „Cheltuieli privind carburanti-lubrefianti” suma de Y lei reprezentand c/v a Y litri combustibil, iar in luna octombrie 2007 a inregistrat suma de Y lei reprezentand c/v a Y litri combustibil, organele de inspectie fiscala considerand suma de Y lei ca fiind cheltuiala nedeductibila la calculul impozitului pe profit, deoarece societatea nu a pus la dispozitie documente justificative din care sa rezulte ca acest combustibil a fost folosit in scopul realizarii de venituri, apreciind ca au fost incalcate de catre petenta prevederile art.21, alin.(4), lit.f) din Legea nr.571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept, art.19 alin.1, art.21 alin (1) si alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

Art.19 alin.(1): “Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

Art.21 alin (1):“Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

„(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii (...);

Organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile suma de Y lei reprezentand c/v combustibil achizitionat fara a fi pus la dispozitia organelor de control documente justificative din care sa rezulte ca acest combustibil a fost folosit in scopul realizarii de venituri, astfel ca, petenta nu a putut sa justifice efectuarea acestei operatiuni, micsorand nejustificat baza impozabila a impozitului pe profit cu aceasta suma, fiind incalcate de catre societate prevederile art.21, alin.(4), lit.f) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

De asemenea, organul de solutionare a contestatiilor a retinut din contestatia intocmita de petent faptul ca, initial, administratorul societatii nu a prezentat organului de control documentele privind consumul de carburanti, considerand ca acestea sunt documente tehnice si nu pot face obiectul unui control fiscal, iar ulterior, in data de 19.03.2010 a depus la D.G.F.P.Dolj, bonurile de confirmare zilnica a activitatii utilajului, bonurile de consum, normativele de consum pentru utilaje si mijloace de transport.

In ceea ce priveste bonurile de consum, anexate de petenta in sustinerea cauzei, s-a constatat de catre organele de solutionare a contestatiilor, ca rubrica “data si semnatura” nu este completata si nu exista semnatura gestionarului si a primitorului, astfel ca, petenta nu a prezentat documente justificative, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii, in scopul realizarii de venituri.

De asemenea, in ceea ce priveste bonurile de confirmare zilnica a activitatii utilajului, anexate de petenta in sustinerea cauzei, rubrica „numar de inventar”, si rubrica „punct de lucru”nu este completata, astfel ca, petenta nu a prezentat documente justificative, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii, in scopul realizarii de venituri.

In drept, art. 10, alin. 1 si 2 din OG 92/2003R prevad urmatoarele:

„(1) Contribuabilul este obligat să coopereze cu organele fiscale în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de către acesta, în întregime, conform realității, și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi sunt cunoscute.

(2) Contribuabilul este obligat să întreprindă măsurile în vederea procurării mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilităților juridice și efective ce îi stau la dispoziție.”

Din motivele de fapt si de drept prezentate mai sus, organul de solutionare a contestatiilor este indreptatit sa aprecieze ca societatea contestatoare era obligata, la

data controlului, sa prezinte in intregime mijloacele doveditoare, lucru pe care nu l-a facut, astfel ca, organul de control a stabilit suma de Y lei ca fiind cheltuiala nedeductibila la calculul impozitului pe profit, rezultand un impozit pe profit stabilit suplimentar in suma de Y lei.

Argumentele invocate de contestatoare, potrivit carora: „1) conducerea societatii a considerat ca, costurile de amenajare si autorizare a spatiilor de depozitare pentru carburanti sunt deosebit de mari fata de veniturile estimate; 2) fluxul financiar al societatii nu permite crearea de stocuri si nici nu exista o justificare economica fata de volumul de activitate al societatii; 3) aprovizionarea cu carburanti s-a facut in raport de capacitatea rezervoarelor parcului auto, in functie de volumul de lucrari estimate si de productia frecvent ocazionala; 4) activitatea, in mare parte sezoniera nu justifica, costurile de stocare si depozitare; 5) initial, administratorul societatii nu a prezentat organului de control documentele privind consumul de carburanti, considerand ca acestea sunt documente tehnice si nu pot face obiectul unui control fiscal”, nu sunt relevante, astfel ca nu pot fi retinute in sustinerea cauzei, intrucat petenta nu a prezentat documente justificative, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii, in scopul realizării de venituri, fiind incalcate de catre societate prevederile art.19 alin.1, art.21 alin (1), art.21 alin.(4) lit.f) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Astfel, organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca organul de control a stabilit in mod legal diferenta pe impozit pe profit in suma totala de 1.078 lei stabilita in sarcina SC X SRL prin Decizia de impunere nr.Y, urmand sa propuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.

c) In fapt, organul de inspectie fiscala a constatat in luna septembrie 2007 venituri neinregistrate in contabilitate si nedeclarate in suma de Y lei, rezultand un impozit pe profit suplimentar in suma de Y lei, apreciind ca societatea a incalcat prevederile art.19 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept, art.6 din Legea contabilitatii nr.82/1991, cu modificarile si completarile ulterioare, art.21, alin.(4), lit.f) din Legea nr.571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

„ ART. 6

(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ”.

Art.21, alin.(4) lit.f):

„(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii (...);

Organul de solutionare a retinut ca societatea a inregistrat cheltuieli deductibile in suma de Y lei reprezentand „balast” conform facturii fiscale seria DJ VEC, nr.Y, factura care nu furnizeaza toate informatiile prevazute de dispozitiile

legale in vigoare la data efectuării operațiunii, astfel, nu au fost completate toate rubricile privind datele cumparatorului: „nr.de înmatriculare în Registrul comerțului/anul”, „codul fiscal”, „sediul (localitatea, str., nr.)”, „contul”, banca”.

Intrucat factura fiscala nr.Y nu indeplineste conditiile de document justificativ, petenta nu a putut sa justifice efectuarea acestei operațiuni, micsorand nejustificat baza impozabila a impozitului pe profit cu suma de Y lei, fiind incalcate de catre societate prevederile art.21, alin.(4), lit.f) din Legea 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

Argumentul invocat de contestatoare, potrivit caruia: „ suma de Y lei ...este venit aferent lunii iulie 2007, rezultat din factura seria DJ VEC nr.Y si inregistrat in balanta lunii iulie 2007", nu este relevant, astfel ca nu poate fi retinut in sustinerea cauzei, intrucat petenta nu a prezentat documente justificative prin care să se facă dovada efectuării unor astfel de operațiuni, fiind incalcate de catre societate prevederile art.21, alin.(4) lit.f) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Astfel, organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca organul de control a stabilit in mod legal diferenta pe impozit pe profit in suma totala de Y lei stabilita in sarcina SC X SRL prin Decizia de impunere nr.Y, urmand sa propuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.

d) In fapt, in anul 2008, organul de inspectie fiscala a constatat faptul ca, societatea a inregistrat pierdere contabila in suma de Y lei, inregistrand in evidenta contabila cheltuieli cu taxa de exploatare in suma de Y lei si cheltuieli bancare in suma de Y lei, in conditiile in care nu a inregistrat nici un venit impozabil. Organul de control a constatat ca suma de Y lei nu este cheltuiala deductibila, astfel ca in anul 2008 societatea nu mai prezinta pierdere fiscala de recuperat in anii urmatori.

In drept, art.19 alin.(1), art.21 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

Art.19 alin.(1):

“Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

„ART. 21

Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare”.

Organul de solutionare a contestatiilor a retinut faptul ca, organul de inspectie fiscala a constatat in anul 2008 ca petenta a efectuat cheltuieli in suma de Y lei, in conditiile in care aceasta nu a inregistrat niciun venit, inregistrand pierdere contabila in suma de Y lei.

Argumentele invocate de contestatoare, potrivit carora: suma de Y lei reprezentand chirie pentru exploatarea terenului in vederea extragerii si comercializarii de balast, a fost efectuata in vederea obtinerii de venituri, deoarece „in activitatea de exploatare a nisipurilor si pietrisurilor exista perioade in care nu se pot obtine venituri, dar se efectueaza activitati premergatoare si in aceste perioade nu se pot rezilia sau suspenda contractele de inchiriere a terenurilor "si „societatea a inregistrat si venituri financiare care nu au fost inregistrate in balanta contabila, insa au fost inregistrate in REF, urmand a se efectua corectarea erorilor contabile conform prevederilor legale”, nu sunt relevante, astfel ca nu pot fi retinute in sustinerea cauzei, intrucat petenta a inregistrat in anul fiscal 2008 cheltuieli in suma de Y lei care nu au fost efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, petenta neinregistrand venituri in anul 2008, fiind incalcate de catre societate prevederile art.19 alin.1, art.21 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Asftel, organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca organul de control a stabilit in mod legal cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit in suma totala de Y lei, urmand sa propuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.

2. Referitor la taxa pe valoarea adaugata, perioada de verificare a cuprins intervalul 01.01.2006-30.06.2009 si a fost determinata de urmatoarele aspecte:

- a) In fapt, organul de inspectie fiscala a constatat in luna martie 2007 faptul ca, societatea a inregistrat TVA nedeductibila in suma de Y lei, fara a putea justifica pe baza de documente justificative inregistrarea contabila: $4426=401$ in suma de Y lei, stabilind TVA suplimentara in suma de Y lei, apreciind ca s-au incalcat prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Intrucat contestatoarea nu a definit in mod explicit motivele de fapt si de drept, dovezile pe care isi intemeiaza contestatia, organul de solutionare a contestatiilor, in baza art.206 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, conform adresei nr.Y a solicitat contestatorului ca in termen de 5 (cinci) zile de la primirea acesteia sa prezinte motivele de fapt si de drept dovezile pe care isi intemeiaza contestatia, sub sanctiunea respingerii contestatiei ca nemotivata.

Cu adresa nr.Y petenta a inaintat documentele justificative ce privesc aspectele consemnate in adresa nr.Y.

Organul de solutionare a contestatiilor a retinut faptul ca, desi, din contestatia nr.Y petenta sustine ca suma de Y lei reprezenta TVA dedusa avand la „baza bonuri fiscale de aprovizionare combustibil”, in sustinerea cauzei, petenta a atasat la adresa nr.Y xerocopii de pe bonuri fiscale reprezentand carburanti in suma de Y lei, din care TVA in suma de Y lei, emise de SC X SRL si factura fiscala nr.Y in suma de Y lei, din care TVA in suma de Y lei, reprezentand „servicii prestate cu autobasculanta cu trailer conf. calcul anexat” emisa de „SC pentru lucrari de drumuri si poduri Dolj SA”.

In drept, art.145, alin.(3), art.146 alin.(1) si alin.(2), art.155 alin.(5) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct.46 alin.(2) din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal, precizeaza:

„ART. 145

Dreptul de deducere

(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă”.

„ART. 146

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei”.

Art.155 alin.(5): „Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații: e) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz”;

„Norme metodologice:

Pct.46 alin.(2): „Pentru carburanții auto achiziționați, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale emise conform **Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999** privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă sunt ștampilate și au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului...”

Organul de soluționare a reținut ca, potrivit textului de lege menționat mai sus, TVA nu poate fi dedusă, în condițiile în care societatea nu a putut justifica pe baza documentelor, (petenta nu a prezentat contracte, situații de lucrări sau alte documente justificative cerute de lege), ca aceste prestări de servicii (factura fiscală seria DJVEU nr.Y reprezentând servicii prestate cu autobasculanta cu trailer) au fost destinate operațiunilor sale taxabile, încălcând prevederile art.145 alin.(3) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, organul de soluționare contestată a reținut ca, potrivit textului de lege menționat mai sus, pentru a beneficia de deducerea TVA aferentă carburanților auto achiziționați, petenta avea obligația justificării TVA cu

documente legal intocmite, inasa SC X SRL a justificat TVA cu bonuri fiscale emise de casa de marcat pe care nu a fost inscrisa societatea cumparatoare si numarul de inmatriculare al autovehiculului, acestea neindeplinind conditiile de document justificativ impuse de art.146 alin.(1) si alin.(2) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct.46 alin.(2) din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal.

Astfel, art. 146 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, prevede imperativ ca exercitarea dreptului de deducere pentru aprovizionari de bunuri sau achizitii de servicii trebuie justificata cu facturi fiscale care trebuie sa cuprinda denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare ale cumpărătorului de bunuri. Prin urmare si celelalte documente legal aprobate prin care se justifica exercitarea dreptului de deducere la care fac referire dispozitiile art.146 alin.(1) lit.a) din Codul fiscal trebuie in mod obligatoriu sa contina si elementele de identificare a beneficiarului.

Prin Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal se prevede ca o exceptie posibilitatea utilizarii ca documente justificative de exercitare a dreptului de deducere si a bonurilor fiscale eliberate de unitatea de desfacere a carburantilor auto, cu conditia inasa ca acestea sa fie stampilate, sa aiba inscrise denumirea cumparatorului si numarul de inmatriculare a autovehiculului. De altfel, impunerea prin norme a inscrierii acestor elemente in bonurile fiscale emise cu ajutorul aparatelor electronice fiscale nu face altceva decat sa reia si sa accentueze respectarea prevederilor Legii 571/2003 privind Codul fiscal, vizand indicarea precisa a beneficiarului, cu adaugarea unui element suplimentar, respectiv cel al numarului de inmatriculare al autovehiculului alimentat la pompa.

De asemenea, organul de solutionare nu poate retine argumentele invocate de petenta in contestatie, acestea neintemeindu-se pe nici o prevedere legala.

In consecinta, organul de solutionare a contestatiilor apreciaza ca organul de control a stabilit in mod legal ca suma de Y lei este TVA fara drept de deducere, astfel ca urmeaza sa propuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.

b) In fapt, in luna iunie 2007, societatea a inregistrat in contul 6022 „Cheltuieli privind carburanti-lubrefianti” suma de Y lei si TVA in suma de Y lei, reprezentand c/v a Y litri combustibil, iar in luna octombrie 2007 a inregistrat suma de Y lei si TVA in suma de Y lei, reprezentand c/v a Y litri combustibil, organele de inspectie fiscala considerand suma de Y ca fiind TVA fara drept de deducere, deoarece societatea nu a pus la dispozitie documente justificative din care sa rezulte ca acest combustibil a fost folosit in scopul ulilizarii in folosul operatiunilor taxabile, apreciind ca au fost incalcate de catre petenta prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept, art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

„ART. 145

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile”;

Organul de soluționare a reținut ca societatea a înregistrat TVA deductibil în suma de Y lei aferent c/v combustibil achiziționat fără a fi pus la dispoziția organelor de control documente justificative din care să rezulte ca acest combustibil a fost destinat utilizării în folosul operațiilor taxabile, astfel ca, petenta a micșorat nejustificat baza impozabilă a TVA cu această sumă, fiind încălcate de către societate prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, organul de soluționare a contestațiilor a reținut din contestația întocmită de petent faptul că, inițial, administratorul societății nu a prezentat organului de control documentele privind consumul de carburanți, considerând că acestea sunt documente tehnice și nu pot face obiectul unui control fiscal, iar ulterior, în data de Y a depus la D.G.F.P.Dolj, bonurile de confirmare zilnică a activității utilajului, bonurile de consum, normativele de consum pentru utilaje și mijloace de transport.

În ceea ce privește „bonurile de consum”, anexate de petenta în susținerea cauzei, s-a constatat de către organele de soluționare a contestațiilor, că rubrica „data și semnatura” nu este completată și nu există semnatura gestionarului și a primitivului, astfel că, petenta nu a prezentat documente justificative, potrivit legii, prin care să se facă dovada că bunurile achiziționate (carburanți) au fost destinate utilizării în folosul operațiilor sale taxabile.

De asemenea, în ceea ce privește „bonurile de confirmare zilnică a activității utilajului”, anexate de petenta în susținerea cauzei, rubrica „număr de inventar”, și rubrica „punct de lucru” nu este completată, astfel că, petenta nu a prezentat documente justificative, potrivit legii, prin care să se facă dovada că bunurile achiziționate (carburanți) au fost destinate utilizării în folosul operațiilor sale taxabile.

În drept, art. 10, alin. 1 și alin.2 din OG 92/2003R, precizează următoarele:

„(1) Contribuabilul este obligat să coopereze cu organele fiscale în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de către acesta, în întregime, conform realității, și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi sunt cunoscute.

(2) Contribuabilul este obligat să întreprindă măsurile în vederea procurării mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilităților juridice și efective ce îi stau la dispoziție.”

Din motivele de fapt și de drept prezentate mai sus, organul de soluționare a contestațiilor este îndreptățit să aprecieze că societatea contestatoare era obligată, la data controlului, să prezinte în întregime mijloacele doveditoare, lucru pe care nu l-

a facut, drept pentru care, organul de control a stabilit suma de Y lei ca fiind TVA fara drept de deducere, rezultand TVA stabilita suplimentar in suma de Y lei.

Argumentele invocate de contestatoare, potrivit carora:.,1)conducerea societatii a considerat ca, costurile de amenajare si autorizare a spatiilor de depozitare pentru carburanti sunt deosebit de mari fata de veniturile estimate; 2) fluxul financiar al societatii nu permite crearea de stocuri si nici nu exista o justificare economica fata de volumul de activitate al societatii; 3) aprovizionarea cu carburanti s-a facut in raport de capacitatea rezervoarelor parcului auto, in functie de volumul de lucrari estimate si de productia frecvent ocazionala; 4) activitatea, in mare parte sezoniera nu justifica, costurile de stocare si depozitare; 5) initial, administratorul societatii nu a prezentat organului de control documentele privind consumul de carburanti, considerand ca acestea sunt documente tehnice si nu pot face obiectul unui control fiscal ", nu sunt relevante, astfel ca nu pot fi retinute in sustinerea cauzei, intrucat petenta nu a prezentat documente justificative, potrivit legii, prin care să se facă dovada ca bunurile achizitionate (carburanti) au fost destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile., fiind incalcate de catre societate prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare._

Astfel, organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca organul de control a stabilit in mod legal diferenta suplimentara de TVA in suma totala de Y lei stabilita in sarcina SC X SRL prin Decizia de impunere nr.Y, urmand sa propuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.

b) In fapt, organele de inspectie fiscala au constatat in anul 2007 faptul ca factura de vanzare nr.Y nu sunt inregistrate in evidenta contabila, estimand valoarea facturilor constatate lipsa, conform art.66 alin.1 si art.81 alin.4 din OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, stabilind o baza de impunere in suma de Y lei si TVA in suma de Y lei, petenta incalcannd prevederile art. 126 alin.(1) lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept, art.6 din Legea 82/1991, republicata, art.126 alin1 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare; art.66, art.81 din OG nr.92/2003, republicata, art.65.1, art.65.2 din HG 1050/2004 privind Normele de aplicare a OG nr.92/2003, republicata, precizeaza:

Art.6 din Legea nr.82/1991, republicata:

„ ART. 6

(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

LG.571/2003:

ART. 81

Depunerea declarațiilor fiscale:

4) În cazul contribuabililor care au obligația declarării bunurilor sau veniturilor impozabile, stabilirea din oficiu a obligației fiscale se face prin estimarea bazei de impunere, potrivit [art. 66.](#)

ART. 66 din OG 92/2003, republicata:

„ Estimarea bazei de impunere

(1) Dacă organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere, acesta trebuie să o estimeze. În acest caz trebuie avute în vedere toate datele și documentele care au relevanță pentru estimare. Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

(2) În situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să estimeze baza de impunere, acestea vor avea în vedere prețul de piață al tranzacției sau bunului impozabil, astfel cum este definit de [Codul fiscal](#).

ART. 65 din HG 1050/2004 privind Normele metodologice de aplicare a OG 92/2003, republicata:

„65.1. Estimarea bazelor de impunere va avea loc în situații cum sunt:

a) contribuabilul nu depune declarații fiscale sau cele prezentate nu permit stabilirea corectă a bazei de impunere;

d) când au dispărut evidențele contabile și fiscale sau actele justificative privind operațiunile producătoare de venituri și contribuabilul nu și-a îndeplinit obligația de refacere a acestora”.

„ART. 126

Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul [art. 128](#) - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată”;

Organul de solutionare a contestatiilor a retinut faptul ca, in anul 2007 petenta nu a inregistrat in evidenta contabila factura de vanzare nr.Y, fiind incalcate prevederile art.6 din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata, art.126 alin.1 lit.a) din Legea 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare._

Organul de solutionare a contestatiilor a retinut faptul ca, pentru anul 2007, organul de inspectie fiscala a stabilit prin estimare venituri aferente actelor justificative privind operatiunile producatoare de venituri, respectiv venituri aferente celor doua facturi fiscale lipsa, in conditiile in care petenta nu si-a indeplinit obligatia de refacere a acestora, conform prevederilor art.65.1, art.65.2 din HG 1050/2004, art.66 din OG 92/2003, republicata, astfel:

Organele de inspectie fiscala au calculat media valorilor fara TVA, inscise in facturile Y, astfel, pentru factura lipsa nr.Y lei, cu TVA aferenta in suma de Y lei.

De asemenea, s-a mai retinut faptul ca, pentru factura lipsa nr.Y, organele de inspectie fiscala au calculat media valorilor fara TVA, inscise in facturile Y, cu TVA aferenta in suma de Y lei.

Organul de control a stabilit suma de Y, reprezinta TVA estimata, neinregistrata si nedeclarata de societate, ca fiind TVA colectata, rezultand o TVA stabilita suplimentar in suma de Y lei.

Argumentul invocat de contestatoare, potrivit caruia „facturile Y nu se puteau inregistra in contabilitate, deoarece nu au fost emise si fac parte din carnetul de facturi cu seria DJ VEC si plaja de numere Y, carnet ce a fost declarat pierdut conform anunturilor publicitare din „Gazeta de Sud” in datele de Y. Ca atare, facturile mentionate mai sus nu puteau genera venituri”, nu este relevant, astfel ca nu poate fi retinut in sustinerea cauzei, intrucat organul de inspectie fiscala a stabilit prin estimare venituri aferente celor doua facturi fiscale lipsa, in conditiile in care petenta nu si-a indeplinit obligatia de refacere a acestora, conform prevederilor art. 65.1, art.65.2 din HG 1050/2004, art.66 din OG 92/2003, republicata, fiind incalcate de catre societate prevederile art.6 din Legea contabilitatii 82/1991, republicata, art. 126 alin.1 lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Astfel, organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca organul de control a stabilit in mod legal diferenta pe impozit pe venit in suma totala de Y lei stabilita in sarcina SC X SRL prin Decizia de impunere nr.Y, urmand sa propuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.

d) In fapt, organul de inspectie fiscala a constatat in luna septembrie 2007 venituri neinregistrate in contabilitate si nedeclarate in suma de Y lei, stabilind TVA suplimentara in suma de Y lei, apreciind ca societatea a incalcat prevederile art.126 alin.1 lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Intrucat contestatoarea nu a definit in mod explicit motivele de fapt si de drept, dovezile pe care isi intemeiaza contestatia, organul de solutionare a contestatiilor, in baza art.206 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, conform adresei nr.Y a solicitat contestatorului ca in termen de 5 (cinci) zile de la primirea acesteia sa prezinte motivele de fapt si de drept dovezile pe care isi intemeiaza contestatia, sub sanctiunea respingerii contestatiei ca nemotivata.

Cu adresa nr.Y petenta a inaintat documentele justificative ce privesc aspectele consemnate in adresa nr.Y, respectiv copie xerox de pe facturile fiscale nr.Y, copie xerox de pe: registrul jurnal general din luna septembrie 2007, decontul de TVA luna septembrie 2007, balanta de verificare pentru luna iulie 2007 si septembrie 2007.

In drept, art.6 din Legea contabilitatii nr.82/1991, cu modificarile si completarile ulterioare, art.146 alin.(1), art.155 alin.(5) lit.e) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

Art.6 din Legea nr.82/1991, republicata:

„ ART. 6

(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ”.

„ART. 146

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

Art.155 alin.(5): „Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

e) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz”;

Organul de solutionare a retinut ca societatea a inregistrat cheltuieli deductibile in suma de Y lei si TVA in suma de Y lei, reprezentand „balast”conform facturii fiscale seria DJ VEC, nr.Y, factura care nu furnizeaza toate informatiile prevazute de dispozitiile legale in vigoare la data efectuarii operatiunii, astfel, nu au fost completate toate rubricile privind datele cumparatorului: „nr.de inmatriculare in Registrul comertului/anul”, „codul fiscal”, „sediul (localitatea, str., nr.)”, „contul”, „banca”.

Intrucat factura fiscala nr.Y nu indeplineste conditiile de document justificativ, petenta nu a putut sa justifice exercitarea dreptului de deducere a TVA in suma de Y lei, fiind incalcate de catre societate prevederile art.6 din Legea contabilitatii nr. 82/1991 cu modificarile si completarile ulterioare, art.146 alin.(1), art.155 alin.(5) lit.e) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

Argumentul invocat de contestatoare, potrivit caruia:„ suma de Y lei ...este venit aferent lunii iulie 2007, rezultat din factura seria DJ VEC nr.Y si inregistrat in balanta lunii iulie 2007", nu este relevant, astfel ca nu poate fi retinut in sustinerea cauzei, intrucat TVA nu poate fi dedusa, petenta nejustificand deducerea TVA in baza unei facturi fiscale care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, fiind incalcate de catre societate prevederile art.6 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, cu modificarile si completarile ulterioare, art.146 alin.(1), art.155 alin.(5) lit.e) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Astfel, organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca organul de control a stabilit in mod legal diferenta de TVA suplimentara in suma de Y lei stabilita in sarcina SC X SRL prin Decizia de impunere nr.Y, urmand sa propuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.

e) In fapt, la data de 30.06.2009, societatea inregistra conform balantei de verificare

TVA de plata in suma de Y lei, iar in fisa sintetica totala editata la data de 23.11.2009, societatea figureaza cu TVA de recuperat in suma de Y lei, reprezentand suprasolvire a TVA de plata. Astfel, organele de control au procedat la intocmirea deciziei de impunere pentru suma de Y lei, reprezentand TVA de plata inregistrat in evidenta contabila si nedeclarat la organele fiscale teritoriale, petenta neavand obligatia inregistrarii in contabilitate a acestei sume.

In drept, art.94 alin.1, art.92 lit.d¹, art.94 alin.1, art.94 lit.e din OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

Art.94 alin.1:

„(1) Insectia fiscală are ca obiect verificarea legalității si conformității declaratiilor fiscale, corectitudinii si exactității îndeplinirii obligatiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislatiei fiscale si contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferentelor obligatiilor de plată si a accesoriilor aferente acestora”.

Art.92 lit.d¹ si art.94 lit.e):

„stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferentelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspectiei fiscale”.

Organul de solutionare a contestatiilor a retinut faptul ca, pentru reglarea evidentei fiscale cu evidenta contabila a societatii in confomitate cu prevederile art. art.92 lit.d¹, art.94 alin.1, art.94 lit.e din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, organul de inspectie fiscala a efectuat stabilirea corecta a bazei de impunere, a diferentelor datorate in plus sau in minus, dupa caz, fata de creanta fiscala declarata, rezultand TVA nedeclarata in suma totala de Y lei.

Argumentul invocat de contestatoare, potrivit caruia: „suma de Y lei se afla in componenta soldului creditor al contului 4423 inca din trimestrul IV 2007 (soldul creditor al contului 4423 la 31.12.2007 este de Y lei), fapt ce se refera in decontul de TVA aferent trim. IV 2007 depus si inregistrat la AFP Calafat sub nr. Y; in data de 01.02.2008, societatea a achitat suma de Y lei ca plata partiala a TVA aferent trimestrului IV 2007, achitare ce se reflecta in extrasul de cont emis de Y Calafat pe perioada 01.02.2008 – 03.02.2008; in toate deconturile de TVA depuse incepand cu trimestrul IV 2007 si pana in prezent la AFP Calafat societatea nu a in scris si nu a solicitat TVA de recuperat asa cum se specifica in Decizia de impunere ", nu este relevant, astfel ca nu poate fi retinut in sustinerea cauzei, intrucat organele de inspectie fiscala au procedat la reglarea evidentei fiscale cu evidenta contabila a societatii in confomitate cu prevederile art. art.92 lit.d¹, art.94 alin.1, art.94 lit.e din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prin stabilirea corecta a bazei de impunere, a diferentelor datorate in plus sau in minus, dupa caz, fata de creanta fiscala declarata, petenta neavand obligatia inregistrarii in contabilitate a sumei de Y.

In consecinta, organul de solutionare a contestatiilor apreciaza ca organul de inspectie fiscala a stabilit in mod legal ca suma de Y lei reprezinta TVA stabilita

suplimentar pe perioada 01.01.2006 – 30.06.2009, astfel ca urmeaza sa propuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.

Cu privire la accesoriile aferente impozitului pe profit in suma de Y lei, si accesoriile aferente TVA in suma de Y lei, avand in vedere faptul ca stabilirea de accesorii aferente acestor contributii in sarcina societatii contestatoare reprezinta masura accesorie in raport cu debitele, iar in sarcina societatii au fost retinute debite de natura impozitului pe profit si TVA, aceasta datoreaza si aceste sume cu titlu de majorari de intarziere si dobanzi de intarziere reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept " accesorium sequitur principalem " si a art. 120 din O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 216 (1) al O.G. nr. 92/2003, republicata, se:

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de S.C. X S.R.L. pentru suma de Y lei, reprezentand debit suplimentar si majorari de intarziere aferente, astfel:

- impozit pe profit stabilit suplimentar	Y lei
- majorari de intarziere impozit pe profit	Y lei
- TVA stabilita suplimentar de plata	Y lei
- majorari de intarziere TVA	Y lei
Total	Y lei

Prezenta Decizie poate fi atacata la Tribunalul Dolj in termen de 6 (sase) luni de la comunicare.

DIRECTOR COORDONATOR,